

OPISTOPERHE SYKSYLLÄ 1980

SELITYKSET: M = matkailulinja, A = kielilinja, K = käytännön linja. **Takarivi:** vas. Ulla Sivula M, Merja Neuvonen M, Mervi Pelkonen M, Jaana Salmi A, Helena Parviainen M, Riitta Kokkonen M, Marja-Leena Pasanen A, Nina Aro M, Seija Alanen M, Sari Kumpulainen A, Eeva Huopala K, Eeva Rahunen K, Raija Korhonen M, Raija Saukkonen M ja Ritva Väänänen M. **Toinen rivi ylhäältä:** vas. Paula Perttunen M, Raija Miettinen K, Tuula Manninen K, Anna-Maija Järvisalo K, Pia Tuominen K, Maija Kotovuori A, Tiina Suhonen A, Erja Räisänen M, Riitta Valtonen A, Sirpa Niemi M, Marja Tarnanen K, Irene Mutanen K, Irma Hiltunen A, Sirpa Smura, va. keittäjä ja Irma Kuittinen, keittäjä. **Keskirivi:** vas. Armi Tervamaa M, Margit Ollikainen M, Liisa Savilehto A, Jaana Tuomikoski A, Riitta Kaskela K, Päivi Roppola M, Riitta Tuhanen M, Pirjo Korjola A, Salla Toppari M, Irja Luodelahti M, Helena Korhonen K, Kirsi Lehtinen K, Kaarina Eskelinen K, Anne-Katrin Rotthauwe K ja Kielo Jänönen, siivoja. **Eturivi:** vas. Mirjami Nenonen, talonmiehen loimittaja, Riitta Väättäin, emäntä, Veli Nenonen, talonmies, Paavo Kukkonen, apulaisrehtori ja yleisaineiden opettaja, Cris Holton, englanni opettaja, Lars Skoglund, ruotsin opettaja, Lea Koivisto, vt. rehtori, Maija Liisa Pasanen, kieltenopettaja, Kaija Lähti kurssisihteeri, Aune Surakka, kudonnanopettaja ja Aino Kortelainen, siivoja. **Lattia:** vas. Riitta Koskinen, va. toimistoapulainen, Ilkka Lehtola M, Soili Rantala M, Eeva Vanajas M, Lea Ryyänen K ja Leena Europaeus M. Kuvasta puuttuvat Sirpa Rantola M, Mirja Timonen, keittäjä ja Vesa Kaskinen, toimistonhoitaja.

Lea Koivisto

Evankelisen opiston rehtori Kyllikki Tiensuu jäi syksyllä vuodeksi virkavapaalle opiskelun jatkumisen merkeissä. Hänen viransijaisuuttaan tuli hoitamaan teologian kandidaatti Lea Koivisto, joka on hankkinut käytännön kokemusta alalta sisäoppilaitoksissa Amerikkaa myöten.

LEAN TIE TEOLOGIKSI

Jo kouluaikoinaan Lea Koivisto kertoo miettineensä teologin uraa. Ylioppilaskirjoitusten jälkeen valinta kuitenkin osui metsänhoitajan ammattiin ja tie kävi Loimaalta Helsingin yliopiston maatalous metsätieteelliseen tiedekuntaan. Vuoden opiskelun jälkeen ajatukset selkiytyivät ja Lea siirtyi teologisen tiedekunnan riveihin. Perustan tuvalle ammatilleen Lea Koivisto kertoo saaneensa jossakin määrin jo kotonaan, niin äiti kuin isoisäkin ovat olleet aktiivisesti mukana evankeli-

Lea Koivisto

sen liikkeen tominnassa. Opiskelun ohella Lea on hankkinut käytännön kokemusta työstä toimimalla erilaisissa seurakuntatoissa. Vuoden hän vietti USA:ssa Illi-

(Jatkuu 4. siv.)

Cris Holton

Minä olen 38-vuotias amerikkalainen nainen ja tulin Suomeen ensimmäinen kerta 21 vuotta sitten, American Field service stipendiaattina. Asuin Espoossa ja Varkaudessa, suomalaisen perheen kanssa, Oppin vahan suomea ja pidin paljon Suomen luonnosta, kulttuurista, ja suomalaisista.

Sen jälkeen kävin North-

western Yliopistossa, Chicagossa, 1960-64, jossa venäjän kieli ja kirjallisuus oli minun aiheeni, ja sain B.A. 1964.

Tulin opettajaksi 10 vuotta sitten, ja olin työssä koulun kirjastossa, ja 4 vuotta olin viiden koulun kirjaston johtaja. Sain M.Ed. kesässä 1979. Mutta minä aina halusin tulla takaisin Suomeen, oppi-

(Jatkuu 4. siv.)

Cris Holton

Lars Skoglund

Värmland on Ruotsin kauzeimpia maakuntia ja se tunnetaan myös sellaisista kirjailijoista kuten Selma Lagerlöf ja Gustav Fröding. Olen syntynyt juuri Värmlannissa, tarkemmin sanoen Karlstadissa, vuonna 1954. Sen jälkeen olen asunut suurimman osan elämästäni Karlstadissa tai sen lähistöllä. Nykyisin kotioloitteeni on Fagerås, paikkakunnalla on n. 400 asukasta

ja se sijaitsee n. 30 km:n päässä Karlstadista.

Ruotsalaiseen tapaan minäkin kävin ensin pakollisen yhdeksän vuotisen peruskoulun. Sen suorittuani kävin kolme vuotta lukiota, minkä jälkeen suoritin puoli vuotta kestävästä markkinointikurssin. Koulunkäynnin jälkeen opin-
toni keskeytyivät joksikin aikaa, koska minun oli suorit-
(Jatkuu 4. siv.)

Lars Skoglund

Lea Koivisto:

Hyvää Joulua kaikille opiston ystäville!

Täällä Kohtavaarassa Lipinlahden rannalla eletään kovasti joulun odotuksen tunnelmissa. Ensimmäinen satoli jo lokakuun lopulla ja ympärillä oleva luonto on talvisen valkoisen. Syksyn kurssilaiset ovat päättämässä opiskeluaan täällä. Vähän ajan kuluttua nykyinen opistoperheemme hajoo ympäri maata. Vain muistot tästä syksystä jäävät mieleen.

Jokaisen uuden työkauden alkaessa kansanopistoissa varmaan pohditaan opiston tehtävää ja tulevaisuutta. Mietitään sitä miten opiston olisi toimittava ja kehitettävä mahdollisimman tarkoituksenmukaisesti kunakin aikana. Joskus tulevaisuus pelottaa opiston väkeä mutta useimmiten mielen täyttää luja usko ja luottamus siihen, että juuri tämä meidän työemme on niin tärkeää, että se säilyy aikojen muuttuessa. Jumala pitää huolen omistaan lupauksensa mukaan, kunhan me muistamme turvautua rukoukseen. Häneen jokaisessa tilanteessa emmekä yritä toimia omin avuin.

Jokapäiväisen työemme kannalta rukous on tärkeä. Me täällä toimivat tarvitsemme rukouksyyhteyttä ja me tarvitsemme myös esirukousta. Olin syksyllä eräässä tilaisuudessa täällä Nurmeksessa, missä aiheena oli lähetystyö. Puhuja korosti esirukouksen merkitystä lähetystyöntekijöille. Kentällä olevat työntekijät jaksavat työskennellä sitä paremmin mitä enemmän heidän puolestaan rukoullaan kotimaassa. Esirukous on tärkeä lähetystyössä, mutta se on tärkeä

meidänkin työssämme. Me täällä opistossa tarvitsemme teidän esirukouksenne. Suurin osa tänne tulevista opiskelijoista ei tunne evankelista liikettä eikä ehkä ole itse uskovaakaan. Opiston tarkoitus ei ole kasvattaa pelkästään oman liikkeen tai näkemyksen mukaisia ihmisiä, vaan opisto on myös paikka, jossa voi tutustua siihen, mitä usko voi olla, ja kasvaa ihmisenä. Saataa jopa olla, ettei opiskelija täältä lähdettyään ole omaksunut opiston tarjoamaa elämäntapausta. On jokaisen opiskelijan itse päätettävissä, mitkä hän haluaa täältä omaksua. Meidän tehtävämme on tarjota mahdollisimman hyvät opiskelumahdollisuudet ja mahdollisimman hyvät henkiset ja hengelliset kasvun olosuhteet. Kaikkeen tähän me tarvitsemme teidän henkistä ja hengellistä tukeanne.

Jeesus on luvannut sanansa: Kaikki mitä te rukoulette ja anotte, uskokaa saaneenne, niin se on teille tuleva." (Mk 11:24). Kaikki mitä me teemme rukouksen ja kiitoksen kanssa, tuottaa hedelmää. Se ei ehkä aina ole näkyvää tai sellaista mitä haluamme, mutta jos se on meille tarpeellista, me saamme sen.

Kohta nämä opiskelijat, jotka nyt ovat täällä, ovat lähenteet ja uudet tulleet tilalle. Muistakaa meitä ja kaikkia entisiä opiskelijoita esirukouksissamme jouluna ja tulevina vuosina.

Jumalan siunaama jouluaikaa teille jokaiselle.

Lars Aejmelaeus:

Elämä on tarkoitettu eletäväksi

Mikä on uskonnon tarkoitus? Mitä me haluamme itsellemme tapahtuvan, kun me Jumalaa uskomme?

Moni pyrkii uskonnon avulla samanlaisiin päämääriin, joista kerrotaan toisen korintolaiskirjeen 12. luvun alussa. Apostoli Paavali kertoo siinä hyvin ihmeellisestä ja ihanaasta kokemuksesta joka oli tullut hänen osakseen. Hän kirjoittaa siitä kohdassa 2. Kor. 12:2-4

Paavali oli siis saanut kokea jotakin vatavaa. Hän oli päässyt pois tästä matoisesta maailmasta sinne, missä Jumala vallitsee. Siellä hän oli saanut kokea salattuja ja ihmeellisiä asioita.

Tulisiko meidänkin pyrkiä samanlaisiin elämyksiin? Saman asian voisi ehkä kysyä myös seuraavasti: Tulisiko meidän käyttäytyä niinkuin katiskaan joutuneet ahvenet, joiden koko mielenkiinto on suntautunut rautalankaverkon toiselle puolelle ja jotka ripivät päänsä rikki pyrkiesään pois nykyisestä olinpaikastaan? Onko uskonto siis ennen kaikkea keino kohottaa pois tämän elämän ankaruudesta ja vaikeista ongelmista? Näin nähti apostolien aluksi ajatelleen ilosaan hänelle suodusta suurenoisesta kokemuksesta. Pian Jumala kuitenkin korjasi apostolinsa ajatuksia. Jumala osoitti hyvin kouriintuvalta tavalla Paavallin kristityn aidon päämäärän, sen, mihin usko tahtoo meidänkin ensisijaisesti johdattaa. Paavali kirjoittaa tästä seuraavasti:

2. Kor. 12:7-10
Jumala oli siis antanut

Paavallille vaikean sairauden. Hän oli kieltäytynyt parantamasta apostolia tämän harasta rukouksista huolimatta. Tämä oli tapahtunut, jotta Paavali tulisi alas korkeista kokemuksistaan elämään tätä elämää. Niin ihania kuin suuret kokemukset saattavat olla, ne saavat ihmisen helposti kääntämään selkensä väärällä tavalla maailmalle. Tällöin jäävät selän taakse myös kaikki kärsivät ja vähäosaiset, jotka kuitenkin ovat Taivaallisen Isän erityisessä huolenpidossa.

Jumalasta itsestään todetaan tutussa Raamatun kohdassa: "Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä". Jumala siis rakastaa maailmaa, Vaapahtajasta puhuttaessa taas korostetaan, että hän otti vapaaehtoisesti orjan muodon ja tuli alas ihmisten pariin. Tämän vuoksi ei voi olla tarpeellista, että hänen seuraajansa jättäisivät maailman ja kaikki ne vaikeat ja kipeät kysymykset, jotka tähän elämään liittyvät. Ei voi olla tarkoitus, että usko Jumalaaan merkitsisi meille vain pakotietä pyhiin kokemuksiin ja ennenaikaisiin lankaikkisuusmaailmiin, jonne suurin osa ihmisistä ei meitä voi seurata.

Apostolin sanat voimasta, joka tulee täydelliseksi heikkoudessa, säteilevät tämän totuuden syvä oivaltamista. Ylhäältä päin julistetut neuvot, kiellot ja kehoitukset eivät auta. Niihin ei sisälly lähimmäistä nostavaa ja kanta-

vaa voimaa. Se, joka ei tuomitse, vaan pyrkii mahdollisimman pitkälle ymmärtämään toista ja toisen olosuhteita, joka ehkä peräti jakaa toisen elämäntilanteet, hänen puheensa, opetuksensa, lohdutuksensa, ja myös oikeaa elämäntapaa varten antamat neuvonsa saavuttavat parhaan vastakaian.

Vapahtaja itse on tästä parasta mahdollinen esikuva, Juuri siksi, että hän on todella tullut ihmiseksi ja elänyt ihmisen osan, on hänen sanoisnaan ja hahmossaan jotakin, mikä on helppo ottaa vastaan, mikä lohduttaa ja nostaa. Hän tuli kirkoksi, jotta me rikastuisimme. Samaan toisia varten olemassa olevaan elämänsenteesen hän kutsuu kaikkia, jotka häneen tahtovat uskoa. Elämä on tarkoitettu eletäväksi ja eletäväksi juuri tässä maailmassa. Pakeneminen ei ole kristittyä ja tuli alas ihmisten pariin. Tämän vuoksi ei voi olla tarpeellista, että hänen seuraajansa jättäisivät maailman ja kaikki ne vaikeat ja kipeät kysymykset, jotka tähän elämään liittyvät. Ei voi olla tarkoitus, että usko Jumalaaan merkitsisi meille vain pakotietä pyhiin kokemuksiin ja ennenaikaisiin lankaikkisuusmaailmiin, jonne suurin osa ihmisistä ei meitä voi seurata.

Mua neuvo valvomaan ja armoon juurtumaan, uskomaa näkemättä ja muuta pyytämättä, kuin olla lunastettu, sun kuloos istutettu. Aamen. (Virsi 171:8).

(Radioaamuhartaus 22.7.-80)

Sade on siunauksen lähde

Monianku 15, lokakuuta 1980

Rakkaat ystävät kotimaassa

Sydämellinen tervehdys päiväntasaajan eteläpuolelta. On sateinen keskiviikko-ilta. Sade on hyvä asia, sillä nyt on sadeaika ja ihmiset ovat kyntäneet peltonsa ja kyiväneet maissin maahan. Sadetta tarvitaan, että se alkaisi kasvaa hyvin. Täällä Moniankussa olemme onnellisessa asemassa, sateita on tullut nyt tarpeeksi, joskin ne alkoivat myöhään. Toisissa paikoissa sade ei ole vielä alkanut, erityisesti Matongon seudulla on ollut edelleenkin kuivaa. Täällä Moniankussa olemme iloinneet sateen tuomasta siunauksesta. Jos ei ole sadetta, ei ole ruokaakaan. Siksi sade on suuri siunauksen lähde.

Puolitoista kuukautta olen ehtinyt olla täällä toisella työkaudellani. Aika on kulunut kovin nopeasti. Ensimmäinen tehtäväni oli toimia täällä vieraillevan lauluryhmän "Leiviskä" oppaana ja tulkina. Kolme viikkoa kiertelimme täällä lännessä koulussa ja seurakunnissa. Monia konsertteja ehti niiden viikkojen aikana olla, monia kenialaisia tavattiin. Kovasti "Leivisköi-

den" lauluista pidettiin, kaikkialla haluttiin kuulla lisää ja toivotettiin uudelleen tervetulleiksi. Munkava oli aloittanut työkausi "Leivisköiden" kanssa. Oli mielenkiintoista katsella tätä maata heidän kanssaan ja heidän kokemuksiaan jakaa. Uskon, että se oli meille kaikille rikastuttavaa, niin kenialaisille kuin vierailijoille.

"Leivisköiden" lähdettyä olen jatkanut Moniankun kesikoulussa. Uskonnon ja englannin, entisten oppilaitteni lisäksi, opetan nyt myös historiaa. Koulussa on opettajapula, meitä on vain neljä opettajaa jakamassa 160 opetustuntia viikossa. Pakostakin jää osa tunneista pitämättä ja se tekee tilanteen vaikeaksi koulussa. Oppilaat ovat tyytymättömiä ja syystä. Tämä on vuoden viimeinen lu-

kunni ja kohta alkavat toisella ja neljännellä luokalla valtakunnalliset kokeet. Uusia opettajia ei ole enää mahdollista saada tämän lukuvuoden aikana. Se on kovin ikävä.

Täällä Moniankun asemalla rakennustyöt jatkuvat. Synnytyssosasto ei ole vielä valmis, mutta muutamiin viikkojen kuluuta kaikki lienee kunnossa. Sisältä puuttuu vielä jotain pientä, mutta ensi viikolla työt loppuvat ja siivous voi alkaa. Myös henkilökkunan asunnot alkavat olla kunnossa ja ovat jo osittain käytössä. Ulkona piholla on ollut ilo katsella pensasaitojen nopeaa kasvua, samoin hedelmäpuiden ja kukkien. Näiden sateiden aikana on istutustöitä jatkettu.

Lopuksi haluan tervehtiä teitä tämän päivän tunnus-sanassa olevalla jakeella: "Minä kehoitan siis ennen kaikkea anomaan, rukollemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta." (1 Tim. 2:1) Muistakaa meitä rukouksissanne, muistakaa Matongon vaikeaa vesitilannetta, Monianku opettajatilannetta ja rakennustöiden loppuun saattamista. Siunattua syysaikaa Teille jokaiselle.

Pirkko

Lähetysten opintillä elämää ja englantia oppimassa

Siitä ilosta, että kesällä sain osallistua kesälukion kylläisenä pidettyyn Afrikkaseminaariin, lupasin avustaa Pirtin Viestiä pikkuviesteillä aina silloin tällöin.

Tuosta seminaarista alkoi nimittään opiskeluni lähetystyöntekijäksi. Möttösen Pirkon hauskat swahilintunnit antoivat tuon lomaviikkoni aikana pikantin ja eksotisen syyskesän lähetysten opin, tielle.

Lisäksi oli aikaa kuljeskella poimimassa metsämansikoita heinävarteen Kohtavaaran rinteiltä, istua laiturilla aallon lialtusta kuuntelemissa ja vetää sydämensä täyteen juhannusrusujen häkellyttävää tuoksua. Ne muistot jäivät sisimpään niin, että vuoden kuluttua Keniassa akasapiapuun varjossa niitä voin muistoistani kerätä.

Seuraava viikko lennättiin sitten lähetyskokelelan Englannin maaperälle opiskelemaan tulevan työmaani, Kenian, toista kotimaista; englantia. Orvolta tuntui olo, kun matkalaukku kädessäni seisoin tulevan perheeni koti, oveilla soittamassa ovikelloa. Pari sekuntia jo luulin, että olen väärällä ovella, kunnes

ovi aukeni ja emäntäni seisoi ovikaivossa. Hän hymyili ja sanoi jotain johon itse vastasin jotain, ihan selvällä englanninkielellä! Siitä se alkoi. Perheessani asui kolme muutakin opiskelijaa, kaikki muut poikia. Olinpa taas kuitellut itsestäni liikoja. Olin perheelle rutiniä — heillä oli asunut englannin kielen opiskelijoita viidentoista vuoden ajan ympäri vuoden. Bourne-mouthin kaupunki onkin oikea kielikoulukaupunki, siellä toimii yli kolmekymmentä englanninkielikoulua!

Mutta he eivät olleet minulle rutiniä: taatusti ainoa englantilainen perheeni elämäni aikana.

Kuukausi perheessä sujui ihan mukavasti. Se oli vain oimtuista, että perheessä en ymmärtänyt heidän keskistä puhettaan: koulussa taas ymmärtäin. Ollisiko niin, että opettajat puhuivat epänormaalin hitaasti ja perhe yllinpeasti? "Pikkusiskoni" Sarah oli joskus tikahtumaisillaan naurusta, kun käytiin omasta mielestä täysin hienosti oppimani lauseita kotona.

Englanti opetti monta asiaa: 1. Naura itsellesi ja virheillesi

(Jatkuu 4. siv.)

Kesällä Nurmeksens evankeliselle opistolle! Totta kai

Evangelisuuden ja Japanin-lähetyksen alkua ja leviämistä Nurmeksessa

Evangelisuutta oli jo ennen evankeliumiyhdistyksen perustamista Etelä- ja Lounais-Suomessa, sekä Pohjanmaalla. Myöhemmin se levisi Etelä- ja P-Karjalaan. Kaksikymmentäseitsemän vuotta yhdistyksen perustamisen jälkeen perustettiin Japanin-lähetyksen toimikunta. Lähetysliikkeen pyydettiin Ilomantsissa syntynyt lähetyssaarnaaja Pietari Kurvinen.

Nurmeksessa Mikonsalmelta räätiä Tuomas Piironen lähti Nilsään tapaamaan Paavo Ruotsalaista. Hän sai Ruotsalaiselta lainaksi Hedbergin kirjoittaman kirjan "Uskonoppi autuuteen" ja samalla kehoituksen: "Nostahan nurkka tuon jälkeen, niin et pety". Piironen sai kirjasta syviä vaikutteita ja rupesti kannattamaan evankelistaa liikettä. (1860-luvulla).

Edellä mainitun kirjan lisäksi, kun Lutherin "Kirkkopostilla" oli ilmestynyt suomeksi, alettiin kirjoja levittää myös Nurmeksessa. Evangelisuuden leviämistä ja levittäjistä olisi enemmänkin kerrottavaa, mutta mainitsen niistä vain muutamia. Keskeiseksi evankelisuusalueeksi muodostui Lipinlahden kylä. Sieltä monia evankelista siirtyi asumaan toisiin Nurmeksen kyliin, jopa Ylä-Valtimolle. Kohtavaaralla syntyneistä Iksen veljeksistä laskettiin vaaralta alas Haikolaan Mikko ja Heikki. Antti asettui asumaan Herttuaan ja Eero Pohjoispäähän. Jälkimmäinen oli seurojen johtava henkilö. Hänestä kerrotaan, ettei hän varsinaisesti puheita pitänyt,

mutta keskusteluissa hän antoi selityksensä sekä oppia että elämää varten, soitti viulua ja oli hyvä veisaaja. Niihin aikoihin on Nurmeksessa pidetty paljon seuroja eli harvitaustilaisuuksia. Niihin kokoonnuttiin tavallisesti lauantai-iltoihin, valittiin myöhään yöhön, ja sunnuntaina jatkettiin iltapäivälle.

Vuonna 1900 aloitettiin varojen keräys sekä perustettiin Japaninlähetyksen ompeluseuroja. Kahdeksankymmentä vuotta sitten lähtivät Japaniin ensimmäiset lähetysoikeudet: pastori Welroos perheineen ja Pietari Kurvisen tytär, seitsemäntoistavuotias Esteri. Nuorelle lähtijälle jäi matkavalmistuksiin aikaa ainoastaan kolme viikkoa.

Sanansaattaja-lehden sekä painettujen kirjasten välityksellä tieto Japanin-lähetyksestä levisi nopeasti. Aluksi Nurmeksessa Japanin-lähetyksen työtä tuettiin ainoastaan juhla-kohteilla ja tarjoilutuloilla. Niihin tulitiin naapurikylistäkin perheittäin, kävelin, vain muutama saattoi ajaa hevosella ja kärryillä.

Kesäjuhliissa oli useita puhujia, aina myös yhdistyksen edustajia. Ensimmäisenä puhujana 1880-luv. Nurmeksessa muistellaan käyneen G. Juulinin. Kerran oli kirkkoherra Bäck Viipurista käynyt kulki- en vesitse ja maitse. Myöhemmin mm. rovasti Werner Niinivaara, tohtori Lauri Takala ja opettaja Oskari Ahola. Jälkimmäinen oli opettajana Nurmeksessa ja Viäkissä, joten hän järjesti loma-aikoinaan

eri kylissä Japanin-lähetysoikeuksia.

Toisena evankelisena kylänä mainitsen Saramon. Kun Juho Lukkarinen oli tullut herättykseen ja uskonon vuonna 1894, kolmekymmentäviisivuotiaana, hän alkoi pitää pyhäkoulua ja seuroja. Hän oli puhelias, leppoisa, lapsirakas mies, erittäin sopiva pyhäkouluun opettajaksi. Japanin-lähetyksen oli alusta alkaen hänen sydämellään, siitä hän puhui, mutta maallikkona ei seuroissa koelista kantanut. Hänen poikansa Eetu tuli herättykseen vuonna 1929. Viisi vuotta myöhemmin hän meni evankeliumiyhdistyksen työntekijäkursseille. Silloin niitä nimitettiin kolportööriksi. Hän sai saarna- ja kolportööri- ja johtajainkursseja. Tietojeni mukaan hän oli ainoa nurmelainen kolportööri.

Jo sitä aikaisemmin on ollut muutamissa kylissä Japaninlähetysoikeuksia. Esimerkiksi Saramolla vuonna 1932 piirisihteeri Otto Muhonen "herätteli henkiin" kolme-toista vuotta kuolleesta tilassa olutta nuorisoliittotoimintaa. Muistelen, kuinka silloinen äitini "keräsi" taistoista lampaanviljoja. Niitä loyloissa karstasivat ja kehräsivät. Lähtälojen emännät tulivat rukkii olallaan työlään. Kauempaa tulijoilla oli karstat kassissa tai repussa, jos hiihtäen tulivat. Langoista neulottiin sukkaa ja lapasia. Toiset virkkasivat ja merkkasivat liinoja tms. Käsitöitä joko ruvottiin tai myytiin ja rahat annettiin Japanin-lähe-

tykselle. Esimerkiksi vuonna 1937 käsitöillä oli saatu 565 silloista markkaa.

Yhdeksänvuotiaana määräsivät minut laulamaan Japanista:

"Jaappaniin, oi Jaappaniin, kau kutsu kallehin. Saariin sinne kaukaisiin riennä viesti riemuisin". (vanhempi painos, nyk. S.K. 174).

Niinpä kaukaiset Japanin saaret kiinnostivat maantietotunneilla kansakoulussa. "Autuus pakanoille"-lehti oli mielekkäämpi kuin muut lehdet. Joten Japaninlähetyksen olen vanhemmilteni perinnöksi saanut. Siitä olen juhlinut, seuroissa, työiloissa kuulut ja jo lapsuudessa omaksunut. En silloin tiennyt olevankaan toisia lähetysoikeuksia.

Kansanopistossa Japani ja lähetysoikeudet tulivat entistä tutummaksi. Opistolla vieraili mm. silloinen Lieksan kirkkoherra rovasti Kristian Tammio. Hän oli voimakas julistaja, toistenkin puheessa sanojiksi: "Amen" ja "Halleluja". Tammio oli entinen Japanin-lähetin, Innokkaasti ja kuvaillen hän kertoi Japanin maasta, kansasta ja työstään siellä, jotenkin tähän tapaan: "Auringon nousun maassa Japanissa asuu sivistynyt, järkevä ja erittäin kohtelias kansa. Siellä on kukkien loisto, luumupuut, kirsikat, atsaleat, krysantheemit, eli kikut". "Kiku" on Japanin kansalliskukka. "Jospa nuoriso oppisi tuntemaan Vapahtajansa, että he

ovat Jeesuksen verellä lunastettuja Jumalan lapsia".

Toisellakin lähetillä on ollut henkilökohtaisesti lähentävä vaikutus Japanin-lähetykseen. Hän on Nurmeksen op. ensimmäisen vuosikursin oppilas, opettaja Kaisu Piirainen. Kuten monet täällä tietävät, hän oli Sapporon lastentarhan johtajana sairastumisensa asti. Kaisu on herttainen ihminen, innostunut Japaninystävä, ja kaikesta päätellen oli Japanissa pidetty lähetti.

Eikö vaan ole totta K. V. Tammisen suomentaman laulun sanat Japanista: "Ei auta vaikka siellä ois kaikki loistosaan, ja vaikka tiedon tiellä he voitais Suomen maan. Ah ilman verta Herran on tunto rauhaton" S.K. 167. Ei auta hädässä, pelossa, omantunnon rauhattomuudessa epäjumalat. Vain yksi Jumala Pojassansa Jeesuksessa Kristuksessa. Hänessä meillä on apumme, rauhamme ja iankaikkisen elämän toivo.

Sanomaa Vapahtajasta on evankeliumiyhdistyksen välityksellä pyritty viemään Japaniin, kuten jo mainitsin, kahdeksankymmentä vuotta. Vain yksi Jumala Pojassansa lähetysoikeuksien kautta lähetettävissä ja lähetäjissä ja, jos Jumala suo. Lopuksi haluaisinkin teille jokaiselle toivotella lähetysoikeutta! Sekä teille arvoisat japanilaiset ystävä Jumalan runsasta siunausta!

Siiri-Elma Tolvanen
(Eitetty japanilaisten vieraillessa Nurmeksessa, rukoushuoneella 18.6.1980)

Matkailulinja

Alanen Seija Alahärmä, Aro Nina Vantaa, Europaeus Leena Simpele, Kokkonen Riitta Pihtipudas, Korhonen Raija Joensuu, Lehtola Ilkka Imatra, Luodelahti Irja Vilppula, Neuvonen Merja Saari, Niemi Sirpa Varkaus, Ollikainen Margit Nurmes, Parviainen Helena Nilsä, Pelkonen Mervi Vantaa, Perttunen Paula Pelkosenniemi, Rantala Soili Juankoski, Rantola Sirpa Nurmes, Roppola Päivi Paavola, Räisänen Erja Juankoski, Saukkonen Raija Nurmes, Sivula Ulla Espoo, Tervamaa Armi Nurmes, Toppari Salla Juankoski, Tuhtanen Riitta Hollola, Vanajas Eeva Oulu, Väänänen Ritva Kiihtelysvaara.

Käytännön linja

Eskelinen Kaarina Lieksa, Huopala Eeva Luumäki, Järvisalo Anna-Maija Pieksämäki, Kaskela Riitta Kuumo, Korhonen Helena Rautavaara, Lehtinen Kirsi Helsinki, Manninen Tuula Siilinjärvi, Miet-

inen Raija Kuopio, Mutanen Irene Polvijärvi, Rahunen Eeva Kuopio, Rothauwe Anne-Katrin Länsi-Saksa., Ryyänen Lea Juuka, Tarnanen Marja Kuopio, Tuominen Pia Lahti.

Kielten ryhmä

Hiltunen Irma Lieksa, Korjola Pirjo Lieksa, Kotovuori Maija Juuka, Kumpulainen Sari Savonlinna, Pasanen Marja-Leena Varkaus, Salmi Jaana Uukuniemi, Savilehto Liisa Konnevesi, Suhonen Tiina Juankoski, Tuomikoski Jaana Tohmajärvi, Valtonen Riitta Lapinlahti.

Kiitokset toveriliittolaisille mattotalkoisiin osallistumisesta

Saimme opiston ystävilä apua elokuussa järjestetyille mattotalkoille. Monet lähettivät kuteita ja muutamia toveriliittolaisia oli kutomassa mattoa. Kiitos.

"Kansa joka pimeässä vaeltaa, näkee suuren valkeuden. Jotka asuvat kuoleman varjon maassa, niille loistaa valkeus" Jes. 9:1

Näin joulun alla tulee ainakin minulle sellainen tunne, että kaikkea yritetään hiukan liikaa. Puhutaan suorastaan kyllästymiseen asti tontuista ja enkeleistä ja Jeesus-lapsista — kaikista samaan sävyyn vielä. Tai sitten lahjat ja joulupukki, josta ainakaan jälkimmäisessä ei ole mitään kristillistä, vievät kaiken huomion. Tärkein unohtuu — ja se tärkein ei ole edes Jeesuksen syntymä vaan Hänen elämänsä ja ylösnousemisensa — joulunakin! Me kylä tiedämme tämän kaiken, mutta onko silmä mitään iloa meille? Jouluna "hymistellään" niin paljon, vedotaan tunteisiin tai mihin milloinkin, kasvatetaan ihmisten toiveita ja mitä tästä kaikesta jää jäljelle? On tosiaan, että joulun jälkeen ihmiset ovat kaikkein alttiimpina masentumaan, koska se oikea joulun, mitä se kenenkään sitten on, ei taaskaan tullut. Silloin muistuvat mieleen edelliset pettymykset ja kierre on valmis.

Jeesuksen syntymän n. 700 v. aikaisemmin ilmoittanut Jesaja sanoo Hänen olevan suuren valkeuden, joka koittaa ihmisille. Hänen syntymänsä oli jo aivan konkreettisestikin oli suuri valkeus, sillä kaikki joulun päätapahtumat tuntuvat tapahtuneen illalla tai yöllä, koska tähti oli aina tiennyt-täänä. Tämä on ilahduttanut minua, miten suurta: pimeänsä ei siis hätää, Jumala on sielläkin! Aivan samalla tavalla ajattelen Hänen toimivan myös ihmisten mielessä, jossa loppujen lopuksi kaikki taistemme käydään. Mitkään

ylisanat eivät auta, ei tunnelmointi, mutta varmaa on, että jotakin on luvattu ja tehty. Jeesuksen ylösnousemisen, kuoleman voittamisen ansioita Hänellä on kaikki valta ja auktoriteetti ja Hän sanoo kaikille Häneen turvaaville "minä olen teidän kanssanne joka päivä". Hän on sama myös jouluna ja Hän myös tietää, millaisen joulun itse kukin tarvitsemme. Kohtuullisten joulunvalmistelujen jälkeen voimme jäädä sitä innolla odottamaan!

Jouluiloa!
Irja Luodelahti

LAHJAVIHJE
TILAA OPISTOSI TUNNUSLAULU!
Kaikkien evankelisten opistojen tunnuslaulut nyt kasettilla diplomitalaja Matti Hannulan esittämänä. Kasettia myydään Perheniemen evankelisen opiston urkurahaston kartuttamiseksi.
Tue tärkeää kansanopistotyötä ja tilaa TUNNUSLAULUT-kasetti! Hinta 34 mk+läh. kulut os. Perheniemen ev. opisto, 47440 VALKAMA puh. 951-63071.
KASETTEJA MYYDÄÄN MYÖS NURMEKSEN EV. OPISTOLLA!

Syyskuun alusta Lea Koivisto virallisesti siirtyi hoitamaan Kyllikki Tiensuun viransijaisuutta Evankelisella opistolla, mutta sisäanjotyötä on tehtiin yhteisvoimin ja elokuun alkupuolelta alkaen.

Lea Koivisto . . .

(Jatkoa 1. siv.)
noisissa suorittaan vapaah-
toistotyötä nuorisokodissa ja
tutustumalla samalla eri us-
kontoihin ja näkemyksiin.
Ennen Nurmekseen tuloaan
hän toimi opettajana Sippolan
koulukodissa. Keväällä
avoinna olleista viroista hän
päätyi rehtorin viransijaisuuteen
ja sitä myöten matka kävi
Nurmeksen Evankeliselle
opistolle.

LINJAT ENTISELLÄÄN
— Evankelisen opiston toi-

omalla painollaan, sanoo Lea
Koivisto viransijaisuudestaan.
Ensi kesän kurssitkin on jo

lyöty lukkoon ja muutenkin
päälinjat tulevat kyllä pysy-
mään entisellään. Ainoastaan
soiden painotusten arvelee
Lea Koivisto uuden ihmisen
myötä mahdollisesti jonkun
verran muuttuvan.

Tulevan vuoden aikana Lea
Koivisto aikoo viransijaisuuden
hoitamisen ohella myös
auskultoida saavuttaakseen
pätevyyden kansanopiston
rehtoriksi. Myöhemmissä tule-
vaisuudensuunnitelmissa hä-
nellä kangasteleekin työ kan-
sanopistossa vaihtoehtonaan
opiskelujen jatkaminen vai-
kapa USA:ssa.

NAISPAPPEUDEN KANNALLA
Lea Koivisto sanoo olevansa

vakaasti naispappeuden kan-
nalla. Mahdollisuuden auetes-
sa hän kertoo olevansa myös
itse valmis ottamaan papin
viran vastaan.

— En ole löytänyt raama-
tusta kohtaa, jossa sanottai-
siin pappeuden olevan suku-
puolesta kiinni. Käytännössä
hän viran hoitamiseksi ei ole
merkitystä sillä, onko pappi
mies vai nainen, toteaa Lea
Koivisto. Naispappuutta vast-
ustavien tahojen kannanotoja
hän ei pidä teologisesti
kiistämättömänä, onhan Suomi
esimerkiksi ainoa Pohjois-
maista, jossa naispappeja ei
vielä ole. — Mutta meilläkin
se on vain ajan kysymys, ar-
velee Lea Koivisto.

Cris Holton . . .

(Jatkoa 1. siv.)

maan enemmän suomea ja
käymään ystävien luona. Ja,
todella, kävin monta kertaa,
mutta aina kesällä tai jou-
luna ja aina vieraana, ja se
ei koskaan ollut riittävä! Lo-
puksi päätin käydä viime
vuonna Viittakiven kansan-
opistossa, Hauholla, talvikurs-
silla. Se oli mukava, rauha-
linen paikka, ja olin joskus
englannin kielen opettaja
siellä. Kurssin jälkeen sain
kaksi paikkaa opettajana ke-
säkursseilla ja päätin jäädä
Suomeen. Sitten sain työpai-
kan englannin ja venäjän

kielen opettajana täällä Nur-
meksessä — ja olen niin iloi-
nen ja tyytyväinen — on iha-
na paikka asua ja olla työs-
sä!

Minulla on monta harras-
tusta — keittäminen, puutar-
hanhoito, lukeminen, matkus-
taminen ja tekeminen käsi-
työtä, varsinkin vanha karja-
lainen kirjonta. Huolimatta
siitä että en ole suomalainen,
minä haluaisin tehdä, itselle,
oman karjalan kansallisu-
punan!

Suomi on niin kuin koti-
maani nyt, ja on niin vie-
raanvarainen ja kaunis maa.

Lars Skoglund . . .

(Jatkoa 1. siv.)

tava asevelvollisuuteni. Ase-
velvollisuusajaksi kesti 12 kk ja
sen suoritin Uumajassa Jää-
kärpataljoonassa.

Tämän jälkeen työskentelin
kaksi vuotta Ludvikissa, pie-
nehkössä n. 20.000 asukkaan
kaupungissa Keski-Ruotsissa.
Ludvikissa opetin peruskou-
lun kaikilla asteilla, mm. jon-
kin aikaa niin sanottua tark-
kailuopistoa. Se on erityis-
luokkaa, joka on tarkoitettu
kouluissa eniten häiriöitä tuot-
taville oppilaille. Niitä tietoja,
jotka sain huolehtiessani
"vaikeista" oppilaita Ludvi-
kassa, minun ei ole koskaan
tarvinnut käyttää täällä opis-
tolla.

Ludvikissa viettämäni ajan
jälkeen alkoi opiskeluni Karis-
tadin yliopistossa. Neljä vuot-
ta kestäneiden opintojen jäl-
keen suoritin filosofian kan-
didaatin tutkinnon, joka si-
sältää arvosanat kahdessa ai-
neissa, englannissa ja ruot-
sissa. Opintojen ohella olen

myös toiminut opettajana ai-
kuisopiskelijoita varten jär-
jestetyillä iltakursseilla. Täl-
löin opetin englantia ja ruot-
sia, eniten ruotsin kirjalli-
suutta.

Harrastukseni ovat aika eri-
laisilta aloilta. Ennen kaikkea
olen kuitenkin kiinnostunut
musiikista ja valokuvauksesta
sekä urheilusta ja tietenkin
ulkoilusta yleensä. Yritän ta-
vallisesti viettää ainakin yh-
den viikon joka vuosi Ruotsin
tuntureilla. Myös kirjallisuus
kuuluu harrastuksiini.

Tämä on minun ensimmäi-
nen Suomen matkani. En kos-
kaan aikaisemmin ole käynyt
Suomessa, en ole edes osallis-
tunut Ahvenanmaalle järjes-
tettäviin matkoihin, jotka
ovat hyvin tavallisia Ruotsis-
sa. Tähänastiset vaikutelmani
ovat olleet ainoastaan myönteisiä
ja viihdyin oikein hyvin
sekä Suomessa että työssän
koulussa. Toivonkin vain, et-
tä vaikutelmani tulevat säily-
mään — myös talven jälkeen,
joka mielestäni on täällä hy-
vin pitkä.

Nurmeksen evankelisen opiston
Kannatusyhdistys r.y.:n

SYYSKOKOUS

Opistolla 27.11.1980 klo 19.00

Esillä sääntömääräiset asiat. Tervetuloa!

Lähetyksen . . .

(Jatkoa 2. siv.)

Muuten elämä vieraalla
kielellä käy yli voimien.
2. Maailma on isompi kuin
Suomi — itseasiassa Suo-
mi oteerattiin joksikin hy-
vin pieneksi ja vähän ek-
soottiseksi. Opettajankin
kuvitteli, että Suomessa on
aina lunta. Eräs luokkato-
verini kysäisi, onko hallitsi-
jamme kenties keisari.
3. On mielenkiintoista oppia
uusi kieli, koska se avaa
näköalan moneen uuteen
asiaan: ihmisiin, kansoihin,
erilaisiin ajatusmaailmoi-
hin.
4. On hienoa olla suomalainen
sillä me elämme vielä jol-
lakin tavalla luonnollista,
ihmisläheistä elämää. Ai-
nakin, jos vertailukohteina
ovat Euroopan valtiot. Toi-
saalta meiltä puuttuu itse-

tuntoa, olemme sivuunve-
täytyviä ja paljon toisia
parempia ottamaan kontak-
tia muunmaalaisiin.

Kielikouluni luokalla oli
vain neljätoista opiskelijaa.
Yhtä libyalaista poikaa lu-
kunnottomatta edustimme
Euroopan eri maita. Ja mei-
llä oli mukava kuukausi yh-
dessä. Kyynel silmäkulmassa
erosimme. Tiemme olivat si-
vunneet toisiamme lyhyen
ajan — tätäkö on elämä: koh-
taamista ja eroamista.

Englannin kieli meni sillä
tavalla päähän, että — usko-
kaa tai älkää — kun Finnai-
rin kone nostatti meidät Lon-
toon yläpuolelle, kysyi lento-
emäntä: "Saako olla kahvia
vai teetä?", niin vastasin
"Black coffee, please". Eipä
olisi kuukausi aikaisemmin
aavistanut!

Tuuli Tamminen

Opiston perinteiset

ADVENTTIMYYJÄISET

ovat lauantaina 29.11.1980 rukoushuoneella alkaen klo 12.00
Tuttuun tapaan on tarjolla leivonnaisia, kositöitä, askartelu-
tuotteita, kirjoja, ja musiikkikasetteja. — Arvontaa. — Kahvi-
tarjoilu. — Tervetuloa!

Tule viettämään talvilomaa opistolle

yksin tai perheesi kanssa.
Kuntokurssi järjestetään 14.
—20.2.1981. Kurssilla on run-
saan ulkoilun ja kuntoilun lii-
säksi aamu- ja iltaohjelmia
sekä retkiä. Kohtavaarassa on
erinomaiset hiihtomaastot se-
kä luisinrata 1/2 km:n pääs-
sä ja Jurttivaaran lasketelur-
inteet 10 km:n päässä opis-
tolta.

Jos haluat varmistaa pai-
kan kurssille, ilmoittaudu
mahdollisimman pian; lehdis-
sä kurssista ilmoitetaan tam-
mikuun alkupuolella ja aikai-
semmat kurssit ovat täytty-
neet nopeasti.

Kevätalven ohjelmassa on
myös

DRAAMAKURSSI 27.—31.3.
1981. Kurssi on tarkoitettu
kerho- ja päiväkerho-ohjaajil-
le, seurakuntien työntekijöille
ja kaikille asiasta kiinnostu-
neille. Kurssin opettajana toi-
mii teatteriohjaaja Lilja Kin-
nunen-Riipinen.

Opistollamme järjestetään
kesällä 1981 mm. seuraavat
kurssit:

Oletko jo suunnitellut ensi kesän ohjelmaa?

- 3.—7.6. hengellisen musiikin kurssi; kurssi järjestetään yhdessä Kristillisten Eläkeläisten Liiton kanssa.
- 1.—12.6. opiston ja Evankelisen Ylioppilassliiton rippikoulu-leiri.
- 8.—12.6. englannin kielen kurssi; kurssi järjestetään yhdessä Kansalais- ja työväenopistojen liiton kanssa.
- 17.—21.6. luontokurssi; kurssilla vietetään myös juhannusta.
- 22.—26.6. laulukurssi, ohjaajana DL Ahti Kuorikoski.
- 22.—26.6. rentoutuskurssi, ohjaajana Lisi Suokkonen.
- 28.6.—4.7. kristillinen paastokurssi, ohjaajana Lisi Saukkonen ja muita asiantuntijoita.
- 6.—10.7. kasvisruoanlaitokurssi Lisi Suokkonen opastuksella.
- 6.—10.7. ferezikurssi; kurssilla valmistetaan karjalaisen naisen kansanpuku KTeO Kerttu Heinosen opastuksella.
- 13.—19.7. karjalaisen kulttuurin kurssi.
- 20.—29.7. kuvataidekurssilla perehdytään henkilökuvamaalaukseen; kurssi järjestetään yhdessä Maaseudun Sivistysliiton kanssa.
- 29.7.—2.8. evankelisten opistojen kehittämissemiinari.
- 10.—14.8. vieraiden kielten k. okurssi, englantia, ruotsia ja saksaa.

Lisätietoja ja kesäkurssiesittimen sen ilmestyttyä saa opis-
tolta os. Nurmeksen ev. opisto, Linja 1/12, 75500 Nurmes.

Opiston väki retkellä Lieksassa 13.11.1980

Torstai-iltana 13.11.1980 opis-
ton henkilökunta ja opiskeli-
jat tekivät perinteisen retken
Lieksan kristilliselle opistolle.
Ohjelmassa oli ruokailun jäl-
keen opiston esittelyä, kilpalu-
ja, leikkejä, musiikkia ja
lentopallo-ottelu, jonka liek-
salaiset tällä kertaa voittivat.

Lopuksi kahartaus. Oli
mukava ilta. Kiitos lieksalai-
sille isännille ja tervetuloa
hihtämään Nurmeeseen ke-
vättälveillä.

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliitto r.y:n julkaisu

Kolme numeroa vuodessa.
Tilausmaksu 10 mk.
Päätoimittaja:
Paavo Kukkonen
Valokuvat:
Vesa Kaskinen
Paavo Kukkonen
Osoite:
Opisto, Linja 1/12,
75500 Nurmes
Puh. 976-3007
976-30012

Postisiirto Ku 82253-4
Painopaikka:
Nurmeksen
Kirjapaino Oy — 1980